

tinget have været den bedste Maade at løse dette Spøegsmaal paa, men da der ikke overfor Flertallet var Mulighed for at opnaa noget i saa Henseende, hverken Statsdrift eller Andelsdrift, har vi maattet gaa til at bringe det bedst mulige ud af det Forslag, som forelaa, saaledes at Abonnenterne og de smaa Selskaber i hvert Fald kunde faa rimeligere Vilkaar at arbejde under. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har da ogsaa gjort, hvad vi kunde, for at de smaa Selskaber kunde bevare deres Ret til at eksistere, og jeg tror ogsaa at kunne sige, at det særlig er lykkedes ved vor Ihærdighed at bevare denne Ret for dem. Ligeledes har vi arbejdet for, at Telefonabonnenterne kunde faa bedre Vilkaar, og ogsaa paa det Punkt tror jeg, vor Energi har gjort sit til, at det er lykkedes at faa de noget bedre Vilkaar, som nu foreligger i Udvalgets Forslag. Vi skal jo vel huske, at da Sagen var til første Behandling her i Tinget, var der ingen af Flertallet, heller ikke den højtærede Minister; der vilde indrømme, at der kunde opnaas noget hverken for Abonnenterne eller de smaa Selskaber. Det er først under Arbejdet i Udvalget, det er lykkedes at faa hele Udvalget med til, at disse to Faktorer, de smaa Selskaber og Telefonabonntforeningerne, ogsaa har faaet deres Ret respekteret. Det glæder mig, at vi er naaet dertil. Jeg kunde have ønsket, at vi var naaet adskilligt videre. Jeg tror nemlig ikke, saaledes som den ærede Ordfører (Hedegaard), at vi har naaet Maksimum ved det, der er opnaaet her. Det er godt, at Taksterne er blevet noget billigere. Som bekendt ønskede Abonnentforeningerne dem endda betydeligt billigere, og jeg tror ogsaa, det kunde være opnaaet, hvis vi havde holdt fast paa det. Repræsentation i Nævnet har Abonnenterne ogsaa opnaaet, og det er selvfølgelig en Gevinst. Om Retten til Overskud er saa forskrækkelig meget værd, skal Fremtiden afgøre. Det beror jo meget paa, hvorledes Selskabet ledes, og jeg skulde tro, at et dygtigt ledet kapitalistisk Selskab vil forstaa at administrere saaledes, at der aldrig bliver noget stort Overskud til Fordeling blandt Abonnenterne, og skulde der blive det et Aar, vil man sikkert sørge for, at der det næste Aar bliver et passende Underskud, som Abonnenterne kommer til at dække. Denne Del af Overenskomsten lægger jeg derfor ikke stor Vægt paa, men den er der altsaa, og den kan jo i hvert Fald se pæn ud paa Papiret; teoretisk set er den selvfølgelig ubetinget rigtig. At Telefonabonnenterne ogsaa bliver bedre stillet

under fremtidige Forhandlinger med Selskabet, er naturligvis en ubetinget Gevinst; jeg haaber ikke, det skal gaa, saaledes som Telefonabonntforeningerne i Jylland gentagne Gange har sagt offentligt, at de aldrig kunde vente at faa noget at sige i det Selskab undtagen lige før Koncessionens Fornyelse. Det bliver forhaabentlig ikke Tilfældet i Fremtiden; der maa vel herved være sikret dem en saadan Forhandlingsret, at det ikke skal kunne siges en Gang til. I hvert Fald er det Udvalgets Forudsætning, at Abonnenternes Forhandlingsret i alle Henseender skal respekteres, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister vil holde fast derpaa under fremtidige Stridigheder mellem Selskabets Bestyrelse og Telefonabonnenterne.

Vi har altsaa ønsket adskilligt bedre Vilkaar for Telefonabonnenterne, end der er opnaaet her, men vi har ikke kunnet opnaa mere. Nu siges det, at Følgen for Selskabet vil blive en Indtægtsnedgang paa 1,4 Mill. Kr. om Aaret. Det er muligt, det bliver saa meget, men det er vel ogsaa muligt, det kan blive noget mindre, det er vist ikke saa sikkert gjort op. Men naar nu den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, siger, at efter denne Ordning kommer Abonnenterne ikke til at betale for mere, end de faar, saa behøver dette ikke at være rigtigt, thi det beror paa, hvorledes Selskabet ledes; Selskabet kan meget godt ledes saaledes, at Abonnenterne kommer til at betale for mere, end de faar, og i hvert Fald kommer de til det ved det Forslag til Koncession, som Flertallet her foreslaar; de kommer til at betale adskilligt mere til Selskabet, til Aktionærerne, til Ledelsen, end det koster at holde den Telefon gaaende. Hvis det var et Andels-selskab eller Statsdrift, kunde Abonnenterne faa Telefonen baade billigere og bedre, end de faar den efter den Ordning med det kapitalistiske Selskab, som her foreslaas. Det er da ogsaa en kendt Sag, at Abonnenterne har ønsket netop de Ændringer i Koncessionen, som Mindretallet foreslaar i sine Ændringsforslag, de har netop ønsket ikke blot den Mindrebetalning for Telefonen, som de har opnaaet, men ogsaa Ændringer i de Hovedpunkter, paa hvilke det private Selskab skal have Koncessionen, navnlig med Hensyn til Koncessionstiden. Abonnentforeningen har jo rent ud krævet, at Koncessionstiden skulde nedsættes til 10 Aar uden automatiske Forlængelser, og det er derfor ogsaa det Forslag, som det socialdemokratiske Mindretal stiller; det er sikkert et baade rimeligere og bedre Forslag end